

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Елиф Галиб,
Студентка от II курс в специалност "Медицинска сестра"
във Филиал Шумен на МУ-Варна:

ОСТАВАЙКИ В БЪЛГАРИЯ НИЕ ПОКАЗВАМЕ ЗАГРИЖЕНОСТ ЗА БЪДЕЩИТЕ ПОКОЛЕНИЯ

Да си професионалист по здравни грижи в България е дръзко начинание, на което устояват все по-малко наши сънародници. Заплахата страната ни съвсем скоро да се окаже без нужните специалисти е напълно реална. Решихме да ви покажем защо това е така, с надеждата, че решаването на проблемите минава през тяхното споделяне.

"Предизвикателството да работя в България" е темата на националния конкурс за есе, който организира Clinica.bg заедно с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ).

Състезанието е част от глобалната кампания на Световната здравна организация (World Health Organization - WHO), Международния съвет на сестрите (International Council of Nurses - ICN) и независимата благотворителна организация Burdett Trust for Nursing, която стартира на 27 февруари 2018 г. в Лондон и Женева и се провежда в целия свят под надслов "Здравните грижи сега" (Nursing now).

Представяме Ви есето на Елиф Галиб:

Име: Елиф Гюнал Галиб

Възраст: 20 години

Образование: Студентка от II курс в специалност: „Медицинска сестра“ във Филиал Шумен на Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ - Варна

Хобита: Да чете книги

Девиз: "Понякога най-малката стъпка в правилната посока може да се окаже най-голямата стъпка в живота ти"

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Да работя в България може да е предизвикателство? За мен да работя в България не е предизвикателство. Но дори и да е предизвикателство тук също има много възможности, за да успя да се реализирам.

Основната причина, за да остана в България е, че това е моята родина, тук е моят дом, моето семейство, моите близки и приятели. България е страната, в която съм родена, израснала и в която уча. Ще ми липсват подкрепата на близките ми и домашния уют. От друга страна в момента много хора заминават за чужбина, поради липсата или недостиг на пари. Но аз смятам, че ако работя в чужбина винаги ще се чувствам като чужденец. Винаги ще има езикова бариера, за да успя трябва да се трудя в пъти повече, а ако работя в България – моята родина, ще се чувствам като у дома си. Може би ако работя в чужбина ще натрупам повече опит, ще имам възможност пълноценно да изградя бъдеще за себе си, за близките си и за България. Обичам страната си и никога няма да се откажа от нея и моите близки, роднини и приятели. Защото знам, че в чужбина няма да я има тази топлина и обич на много важни за мен хора. Мисля, че ако напусна родината си, мястото, където винаги ще бъда обичана и ако тръгна към непознатото, където съм чужда – винаги ще си остана такава.

В момента съм студентка от втори курс в специалност „Медицинска сестра“ във Филиал Шумен на Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ - Варна. Избрах тази професия, защото обичам и искам да помагам на хората, които имат нужда от помощ и като благодарност да виждам усмивки по техните лица и щастие в очите им. Мисълта, че мога да направя болката по-поносима, че с една усмивка, малко внимание и загриженост, с една блага дума, мога да даря спокойствие и щастие на друг човек, ми дава сили, вдъхновение, стимул да бъда още по-добра като професионалист и като човек. Аз вярвам, че мога да се докажа успешно в професията си. Чрез нея мога да покажа знанията и уменията си като професионалист.

Искам да остана да работя в България след като завърша образованието си. Вярвам, че всеки един от нас трябва да даде всичко от себе си, за да стане страната ни по-добро място за живот.

Смятам, че най-лесно е да си тръгнем и да дадем труда и знанията си на друга държава. Според мен да напуснеш родината си е бягство от отговорност към собствената ти страна. Оставайки в България ние показваме загриженост за бъдещите поколения.

*Публикувано в Clinica.bg на 24.04.2018 г.
и в Електронния бюлетин на БАПЗГ -
брой 8/2018 г.*